Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0786

(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. T. Manche, secretaris)

Datum uitspraak	11 augustus 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Vesting Finance Servicing B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Vesting
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van Vesting; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van Vesting.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

Op enig moment ontstonden er ongeoorloofde roodstanden op het krediet van de consument bij Vesting. Vesting heeft op 19 november 2019 een achterstandscode A op zijn naam in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (BKR)[1] laten registreren. Op 2 december 2019 heeft Vesting een bijzonderheidscode 2 (opeising) laten registreren. De consument heeft de vordering volledig voldaan op 20 november 2020. Vesting heeft toen geen werkelijke einddatum genoteerd. De registratie is daarom op 20 november 2025 niet automatisch verwijderd. Pas enkele maanden later, op 12 februari 2026, heeft Vesting de registratie laten verwijderen. De consument vordert schadevergoeding. De vordering tot schadevergoeding is onvoldoende onderbouwd. De vordering wordt afgewezen.

[1] Stichting Bureau Krediet Registratie.

3. De beoordeling

3.1 De technische juistheid van de registraties is in deze zaak niet in het geding.

Het juridisch kader voor de schadevergoeding

3.2 De BKR-registratie is een verwerking van de persoonsgegevens van de consument, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) van toepassing is.[2] De AVG bepaalt onder andere dat persoonsgegevens op een rechtmatige manier moeten worden verwerkt en dat zij moeten worden beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. De rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens berust in dit geval op de grond dat de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van Vesting als verwerkingsverantwoordelijke of van een derde. Zowel Vesting, potentiële kredietverstrekkers als de consument hebben er in beginsel belang bij dat de betaalhistorie van de consument bekend is. Daarbij is Vesting gebonden aan het Algemeen Reglement CKI dat tussen haar en BKR van toepassing is. Uit het Algemeen Reglement CKI volgt dat als de vordering is voldaan (of niet meer afdwingbaar is) Vesting een werkelijke einddatum moet (laten) registreren en dat de registratie vijf jaar na plaatsing van de werkelijke einddatum wordt verwijderd. Op grond van artikel 82 van de AVG moet Vesting de consument, die materiële of immateriële schade heeft geleden als gevolg van een inbreuk op de AVG, een schadevergoeding bieden. Hierbij volstaat een enkele schending van de AVG op zichzelf niet voor de toekenning (van het recht op) schadevergoeding. Het is aan de consument om te stellen – en bij betwisting door Vesting – te bewijzen dat er sprake was van een inbreuk op de AVG, in dit geval een registratie die langer dan nodig in het BKR-systeem is vastgelegd, en dat de consument hierdoor schade heeft geleden.[3] De consument moet aantonen dat daadwerkelijk schade is geleden en dat er causaal verband is tussen de schending van de AVG en de schade.[4]

Vesting heeft inbreuk gemaakt op de AVG

3.3 De consument heeft de vordering van Vesting op 20 november 2020 voldaan. Op grond van het Reglement CKI had toen een werkelijke einddatum moeten worden geregistreerd door Vesting. Dit heeft Vesting niet gedaan. Door deze fout is de registratie niet automatisch na 5 jaar verwijderd. De registratie is pas op 12 februari 2026, nadat de consument Vesting hierop had gewezen, verwijderd, terwijl deze op 20 november 2025 verwijderd had moeten worden. Vesting heeft hiermee een inbreuk gemaakt op de Algemene Verordening Gegevens-bescherming (AVG).

---

[2] Artikel 4 lid 1 AVG.
[3] Artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
[4] HvJ EU 4 mei 2023, ECLI:EU:C:2023:370 (Östereichische Post), r.o. 32 en 33, te vinden op https://eur-lex.europa.eu.

Het moet ervoor worden gehouden dat de verwerking van de persoonsgegevens van de consument na 20 november 2025 niet meer berust op een rechtmatige grondslag, omdat zowel Vesting als BKR ervan uitgaan dat een bewaarperiode van vijf jaar voldoende is voor de behartiging van hun gerechtvaardigde belangen.

Er is geen grond voor schadevergoeding

3.4 Hoewel sprake is van een inbreuk, kan de vordering tot schadevergoeding niet worden toegewezen. De consument heeft niet aangevoerd dat hij in de periode waarin de werkelijke einddatum (onrechtmatig) te lang zichtbaar was, dat wil zeggen na 20 november 2025, schade heeft geleden. De consument heeft wel aangevoerd dat zijn creditcardaanvragen zijn afgewezen, en dat hij daardoor schade heeft geleden, maar dit was in 2020 en 2021. De consument heeft verder aangevoerd dat hem een lening en een toestelkrediet is geweigerd, dit was in augustus 2022. Hoewel Vesting een fout heeft gemaakt door op 20 november 2025 geen werkelijke einddatum te registreren, ziet de vordering tot schadevergoeding van de consument op de periode van vóór 20 november 2025. Aangezien niet is komen vast te staan, en ook niet door de consument is gesteld, dat de negatieve registraties in die periode onrechtmatig waren, ontbreekt de grondslag voor de toekenning van schadevergoeding. Daar komt bij dat de consument weliswaar gesteld heeft schade te hebben geleden maar dit verder niet heeft onderbouwd. De vordering wordt afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

Artikel 6 AVG

1) De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 149

1) Tenzij uit de wet anders voortvloeit, mag de rechter slechts die feiten of rechten aan zijn beslissing ten grondslag leggen, die in het geding aan hem ter kennis zijn gekomen of zijn gesteld en die overeenkomstig de voorschriften van deze afdeling zijn komen vast te staan. Feiten of rechten die door de ene partij zijn gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende zijn betwist, moet de rechter als vaststaand beschouwen, behoudens zijn bevoegdheid bewijs te verlangen, zo vaak aanvaarding van de stellingen zou leiden tot een rechtsgevolg dat niet ter vrije bepaling van partijen staat.

2) Feiten of omstandigheden van algemene bekendheid, alsmede algemene ervaringsregels mogen door de rechter aan zijn beslissing ten grondslag worden gelegd, ongeacht of zij zijn gesteld, en behoeven geen bewijs.

Artikel 150

De partij die zich beroept op rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, draagt de bewijslast van die feiten of rechten, tenzij uit enige bijzondere regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid een andere verdeling van de bewijslast voortvloeit.